

კანონი ბ

9. დასასრულსა, საიდუმლოთათვს ძისათა,
ფსალმუნი დავითისი

¹ აღგიარო შენ, უფალო, ყოვლითა გულითა ჩემითა და მიუთხრა მე ყოველი საკურველებად შენი, ² ვიხარებდედა ვიშუებდე შენდამი და უგალობდე სახელსა შენსა, მაღალო. ³ რაუამს უგუნიქცეს მტერი ჩემი მართლუკუნ, მოუძლურდენ და წარწყმდენ პირისაგან შენისა. ⁴ რამეთუ ჰყავ სამართალი ჩემი და მშვავრი ჩემი, დაშვედ საყდართა ზედა, მსაჯულო სიმართლისაო. ⁵ შეპრისხენ შენ წარმართთა და წარწყმდა უღმრთოვ; სახელები მათი აჲ კოცე უკუნისამღედა უკუნითი

፩፻፲፭፻፷፻

9. የጊዜናዎች, ተግባራዊነትና ትርጓሜ ቅጽ

¹ Ըստումա յղին, պարուա, զարուառ զալուառ և կոչուա Ց՛ք
Ֆակտում է նու կարողու և նեկամուրուղաց յղին, ² Դուշտուղօջու Ց՛ք
դուղապաց Յուհեցն Ց՛ք ալցուաց Յուհու և նուղուն յղին, Ֆակտուա.
³ Խորուծն աղկամինիլոյն Ֆըդին կոչու Ֆակտուակալին, Ֆակտուակից Յուհին
Ց՛ք լուսիրուց Յուհին առանուաց յղին. ⁴ Խորուծապ ապօքու և բարուա-
ռու կոչու Ց՛ք Ֆակտուա կոչու կոչու, Ց՛ք յուհու Ֆակտուա կոչու, Ց՛ք բարուա-
ռու և բարուա կոչու. ⁵ Սուսմինսկին յղին լուսիրուց Յուհին ապօքուաս; Նուղուն մասու Ֆակտուա կոչու Ց՛ք աղկամինիլոյն Յուհին

პანოდი გეორგე

9. დასასრულს, ძის საიდუმლოთათვის, დაგითის ფსალტები

¹ გალიარებ, უფალო, მთელი ჩემი გულით, და ვაუწყებ ყველა შენს საკ-
ვირველებას! ² ვიხარებ და ვიღხენ შენით, ვუგალობებ შენს სახელს, მა-
დალო, ³ როდესაც უკუქცება ჩემი მტერი, დაუძლურდებიან და მო-
ისპობიან ისინი შენი პირისაგან, ⁴ რადგან შენ განაგე სამართალი და
მსჯავრი ჩემი, დაბრძანდი ტახტზე, სიმართლის მსაჯულო! ⁵ შენ შერის-
ხელ წარმართნი, და მოისპო უღმერთო, წარხოვკი მათი სახელიბი უკუნითი

უკუნისამდე. ⁶ მტერისა მახულნი მოაკლდეს სრულიად და ქალაქნი აღაოქ-რენ; წარწყმდა საქსენებელი მათი ღაღადებით; ⁷ და უფალი ჰეგის უკუნისამ-დე; განამზადა სამართალსა ზედა საყდარი თუსი. ⁸ და თავადმან განსაჯოს სოფელი ისიმართლით და განიკითხნეს ერნი სიწრფოებით. ⁹ ეყო უფალი შე-სავედრებელ დავრდომილსა, მწე კეთილ უმსა ჭირისასა. ¹⁰ და გესვიდენ შენ ყოველნი, რომელთა იციან სახელი შენი, რამეთუ არა დასთხიენ მეძიებელნი შენნი, უფალო. ¹¹ უგალობდით უფალსა, რომელი დამკადრებულ არს სიონს, მიუთხრენით წარმართთა შორის საქმენი მისნი. ¹² რამეთუ რომელი გამოე-ძიებს სისხლთა მათთა, მოიკსენა და არა დაივიწყა ღაღადებად დავრდომილ-თად. ¹³ მიწყალე მე, უფალო, და იხილე სიმდაბლე ჩემი მტერთა ჩემთაგან,

აყალინობებული. ⁶ ჭელმორი მოცელობული მარტოცხებული არა უკა- ურავებული არა უკავალისებული; კოდეტული მოცელობული მოცელობული; ⁷ მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი მოცელობული; მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი; ⁸ მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი არა უკავალი; მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი არა უკავალი; ⁹ მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი არა უკავალი; მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი; ¹⁰ მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი არა უკავალი; მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი; მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი; მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი; ¹¹ მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი არა უკავალი; მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი არა უკავალი; მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი; მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი; ¹² მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი არა უკავალი არა უკავალი; მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი არა უკავალი; მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი არა უკავალი; ¹³ მოცელობული არა უკავალი არა უკავალი არა უკავალი არა უკავალი;

უკუნისამდე. ⁶ მტრის მახვილი სრულიად დაუძლურდა და მათი ქალაქები ააოხრე; მოისპო სახსენებელი მათი ღაღადით! ⁷ უფალი არის უკუნისამდე; განამზადა სამართლისათვის თავისი ტახტი. ⁸ ის განსჯის ქვეყანას სა- მართლით, და განიკითხავს ერებს წრთულად. ⁹ გახდა უფალი დავ- რდომილის თავშესაფარი, კეთილი შემწე გასაჭირის უამს. ¹⁰ მოგენ- დოს შენ ყველა, ვინც იცის შენი სახელი, რადგან არ მიატოვებ შენს მაძიებლებს, უფალო. ¹¹ უგალობეთ უფალს, სიონზე დამკვიდრებულს, აუწყეთ ერებს შორის მისი საქმენი, ¹² რადგან გაიხსენა ისინი მან, სის- ხლისთვის შეურისმაძიებელმა და არ დაივიწყა დავრდომილთა ღაღა- დი. ¹³ შემიწყალე მე, უფალო, და იხილე ჩემი დამცირება მტრებისაგან;

რომელმან აღმამაღლე მე ბჭეთაგან სიკუდილისათა, ¹⁴ რათა მიუთხრა მე ყოველი ქებულებად შენი ბჭეთა ასულისა სიონისათა; ვიზარებდეთ ჩუენ მაცხვარებითა შენითა. ¹⁵ დაინთქნეს წარმართნიგანსახრწნელსამას, რომელცა ქმნეს; მახითა ამით, რომელ დაარწყეუს, შეიპყრა ფერჯი მათი. ¹⁶ განცხადებულ არს უფალი ყოფად საშჯელისა, საქმითა ქელთა თჯსთავთა შეიპყრა ცოდვილი. ¹⁷ მიიქცენ ცოდვილნი ჯოჯოხეთს და ყოველნი წარმართნი, რომელთა დაპვიწყების ღმრთისად. ¹⁸ რამეთუ არა სრულიად დაივიწყოს გლახაკი და თმენად დავრდომილთად არა წარწყმდეს სრულიად. ¹⁹ აღდეგ, უფალო, ნუ ძლიერობნ კაცი, ისაჯნედ წარმართნი შენ წინაშე. ²⁰ დაადგინე, უფალო, შჯულისმდებელ მათ ზედა; გულის ქმა-ყველ წარმართთა, რამეთუ კაცნი არიან. ²¹ რადმე,

მთამამართი უთმატესოთ შე ყველთვურნ სისამართულეო, ¹⁴ ქადაგე შეაყოლეს შე კარტოთ ქორეალურებად ყერი ყველთ რესალთას სიახროსა; ყოველმამულებულ სისამართულეო ყერი ყველთ. ¹⁵ ტრისტინი რომიშეამონი უკერის მართულებას შეს, მთამამართ ქმნები; შესამართ, მთამამართ შესამართული, ყველთას ყველთი შესამ. ¹⁶ ლენსლეტბულეა რეს აყვროთ კარებ სრეგვერთას, სრეტამართ კართას თასორევოთ ყველთას ლაშტროთ. ¹⁷ ჭრამულები ლაშტროთი ჯავალებოს შე კარტოთი რომიშეამონი, მთამამართ შესამართულებული იძმოთას. ¹⁸ ქადაგე რეს სიახროს ტრისტინი უკერესი შე თბერი და შეტყიშაშროთად რეს რემოყმდებული სიახროთებ. ¹⁹ ციტბულ, აყვროთ, ნალ მრავალია ყელი, სრეგნებ რეს შესამონი ყერი რომის ყელი. ²⁰ ტრებულები, აყვროთ, ყვალთას შეტყებული შეს ზე; უალთას ქმა-კრებ რომიშეამოთ, მთამართ ჰელი რეს რეს. ²¹ ქადაგ,

შენ ამამაღლებ სიკუდილის კარიბჭეთაგან, ¹⁴ რათა ვაუწყო შენი დიდება სიონის ასულის კარიბჭებთან: გავიზარებთ შენი წსნით. ¹⁵ დაინთქნენ წარმართნი განსახრწნელში, რომელიც შექმნეს; გაება მათი ფეხი მათ მიერვე დაგებულ მახეში. ¹⁶ გაცხადებულია უფალი განსასჯელად, საკუთარ ხელთა საქმეებმა შეიპყრეს ცოდვილი. ¹⁷ დაბრუნდნებიან ჯოჯოხეთში ცოდვილნი და ყველა წარმართი, რომელთაც დაივიწყეს ღმერთი; ¹⁸ რადგანაც არ იქნება დავიწყებული გლახაკი ბოლომდე და დავრდომილთა მოთმინება არ მოისპობა საბოლოოდ. ¹⁹ აღდეგ, უფალო, ნუ მძლავრობს კაცი, განისაჯონ ერები შენს წინაშე. ²⁰ დაადგინე, უფალო, მსაჯული მათზე, დაე შეიცნონ ერებმა, რომ ადამიანები არიან ისინი. ²¹ რატომ დგახარ,

უფალო, დასდეგ შორს და უგულებელს-მყოფ ჩუენ უამსა ოდენ ჭირისასა? ²² ამპარტავანებასა უღმრთოოსასა შეიწუვინ გლახაკი; შეპყრობილ იქმნენ იგინი ზრახვათა მათგან, რომელთაცა ზრახვენ. ²³ რამეთუ იქებინ თავით თუსით ცოდვილი გულისთქუმათა შინა სულისა თუსისათა და უღმრთოო იკურთხევინ. ²⁴ განარისხა ცოდვილმან უფალი, მრავლითა გულისწყოომითა მისითა არა გამოიძიოს; არა არს ღმერთი წინაშე მისსა. ²⁵ ბილწ არიან გზანი მისნი ყოველსავე უამსა, მიღებულ არიან სამართალნი შენნი პირისაგან მისისა და ყოველთა მტერთა მისთა ზედა იგი ეუფლებინ. ²⁶ რამეთუ თქუა გულსა შინა თუსსა: არა შევიძრა მე თესლითი თესლამდე თვინიერ ძჯრისა. ²⁷ წყევითა და სიმწარითა და ზაკუვითა სავსე არს პირი მისი, ენასა

ალექსა, შენშეუ ყაჩის შე ალექსალურუს-შკაფ სალენი ყდაშნე აშენებისენე? ²² ცხოველებურენებურენ ალეშნეთასინე ულითალური ფურეცრი; ულითალური უჩნენ უზური შესაფერენ, მაშენეთალურ უზურელენი. ²³ ქოშეთაფ უჩულურ თერთო თანაც ლაშერითა უალურისონიალერო უზნე სალონე თანაც შენ შე ალეშნეთა უალურისონიალელენი. ²⁴ ლენემონსე ლაშერითალენ ალექსა, მანერითა უალურისონიალელენ შენისო ამორ უდაშაომორას; ამორ ამის თბელითი ლინეც უზნენე. ²⁵ ლიკო ამორენ უზნენ შენის კარტონერულ ყდაშნე, მარელუალთ ამორენ სრემონერთანი ულნენ არასრულენ შენისო შე კარტონთა ბერეთ შენისო უზენ უზურელურულ. ²⁶ ქოშეთაფ უალური უზური ამორ: ამორ ულერითა თე თერითალეშშე ამინირე მანისე. ²⁷ ჩყერურთა შე სიმწარითა სიმწარითა სავსე ამის პირი, უზნენ

უფალო, შორს და უგულებელგვყოფ გასაჭირის უამს? ²² უღმრთოთა ამპარტავნებისაგან იწვის გლახაკი; გაებნენ ზრახვებში, რომლებიც დაგეგმეს. ²³ რადგან თავს იქებს ცოდვილი თავისი გულისთქმებით და უღმერთოს აკურთხებენ. ²⁴ განარისხა ცოდვილმა უფალი: „თავისი მრავალი გულისწყორმით არ გამოიძიებს“ – არ არის ღმერთი მის წინაშე. ²⁵ ბილწია მისი გზები ყოველთვის, შენი სამართალი შორს არის მისი პირისაგან, ყველა თავის მტერზე ბატონობს იგი. ²⁶ რადგან თქვა თავის გულში: „არ შევირყევი, თაობიდან თაობამდე არ შემემთხვევა სიავე“. ²⁷ წყევლით, სიმწარით და მზაკვრობითაა სავსე მისი პირი, მისი

მისსა ქუეშე არს შრომად და სალმობად. ²⁸ დაჯდეს იგი მზირად მდიდართა თანა ფარულად მოკლვად უბრალოდ ისა; თუალნი მისნი გლახაგსა ხელვენ; ²⁹ მზირინ ფარულად, ვითარცა ლომი საყოფელსა თუსსა; მზირინ იგი მიტაცებად გლახაკისა და მიზიდვად მისა; ³⁰ მახითა თუსითა დაამდაბლოს იგი; დამდაბლდეს და დაცეს, რაჯამს ეუფლებოდის იგი გლახაკსა. ³¹ რამეთუ თქეუ გულსა შინა თუსსა: დაუვიწყებიეს იგი ღმერთსა, გარემიიქცია პირი მისი არახილვად სრულიად. ³² აღდეგ, უფალო ღმერთო ჩემო, ამაღლდინ კელი შენი და ნუ დაივიწყებ გლახაკთა შენთა სრულიად. ³³ რადმე განარისხა უღმრთომან ღმერთი? – რამეთუ თქეუ გულსა შინა თუსსა: არა გამოიძიოს. ³⁴ ჰედავ შენ, რამეთუ სალმობასა და რისხვასა განიცდი, რაითამცა მოგეცა შენ იგი კელთა შენთა.

შეისრ ქაფეულ რის ყმაშრო შე სრულავეთ. ²⁸ ტრეშენ უკი შეისრებ შტერტემთო თენი ქაფეულოთხებ შალორებ ალმრეთასის; თავრობი შეისრ უმოცესის ულტერები; ²⁹ შეისრ ქაფეულოთხებ, ტრატემლებ რამა სრულავეთას თავსის; შეისრ უკი შტერტეცებ უმოცესის შე შტერტეცებ შეისრ; ³⁰ ტრეცო თავსითო ტრეშტეცეციას უკი; ტრეშტეცეციას შე ტრეცენი, მრეცხში უალმარების უკი უმოცესის; ³¹ მრეცხია თანავე უალმარე ყმაშრო უმინ თავსის: შტაფერულოცეციას უკი თმერმითის, უკიმერტერაციას არი შეისრ უმოცეს სასალორებ. ³² ციტერა, ალმრეთა თმერმით სიტბა, ამტროთში ქრონ უყრი შე ჩას შტაფერულოცეცია უმოცესითო უყრითო სასალორებ. ³³ ქატ-შე უკინესისს ალმერითაშრი თმერმით? – მრეცხია თანავე უმინ თავსის: უმრ უდაბათოას. ³⁴ სცენტერი უყრი, მრეცხია სრულავენ შე მრისლერს უცხნილში, მრეცორებლერ შაფულებ უყრი უკი კურთო უყრითო.

ენის ქვეშ გასაჭირი და ტანჯვაა. ²⁸ ზის ის ფარულ მოთვალოთვალედ მდიდრებთან ერთად უდანაშაულოს მოსაკლავად; მისი თვალები გლახაგს უმზერენ, ²⁹ უთვალოთვალებს ფარულად, როგორც ლომი თავის საფარში; უთვალოთვალებს გლახაგს მოსატაცებლად, მოსატაცებლად და ხელში ჩასაგდებად. ³⁰ თავის მახეში დათრგუნავს ის მას, მაგრამ დამდაბლდება და დაცემა, როდესაც შეიპრობს გლახაგს; ³¹ რადგან თქვა თავის გულში: „დაივიწყა იგი ღმერთმა, უკუიქცია მისგან პირი, რომ ვერ დაინახოს სრულებით!“ ³² აღდეგ, უფალო, ღმერთო ჩემო, აღმართე შენი ხელი და ნუ დაივიწყებ შენს გლახაკებს სრულიად. ³³ რით განარისხა უღმერთომ ღმერთი? – იმით, რომ თქვა თავის გულში: „არ გამოიძიებს“. ³⁴ შენ ხედავ, რადგან ტანჯვასა და რისხვას გამოიძიებ, რათა მოგეცეს იგი შენ ხელთ.

Շենքա դաժողոմուլ արև ցլախակո; ռծոլսա Շեն ըպազ մ՛շ. ³⁵ Շեքմյան մկլազո ցռցոլուսաք դա Սկցուրուսաք; օծոռս ցռցաք մօսո դա արա օ ձոռս. ³⁶ Սյա-լո մեշոյ արև Սկցնուսամց դա Սկցնուո Սկցնուսամց; Շարմյմցն Շարմարտնո յիշյանոտ մօսոտ. ³⁷ Եցաք ցլախակուա օ մօնե, Սյալո; ցանմնագեասա ցյլուսա մատուսասա յրհճա ցյրո Շեն, ³⁸ ցանկութշագ ռծոլուսա դա ցլախակուսա, րաօտա արա դաշրտու կացման յալագագու մօնօրագ Նուցյագ յիշյանասա Ցշճա.

Աղի՛ն Ցուցամուռ Կմն յառըշիկո; այստուռ յղին դպրու Շրոդ. ³⁵ Կորո-նալնիդ Շկուրու լաճուրունու Ցու պկդուպմնունո; Կմուան լաճուրու Շունու Ցու Կմուք Կասան. ³⁶ Օպրուու Շդպապու Կմն պկապինունո՛Շ՛ղ Ցու պկապինու պկապինունո՛Շ՛ղ; լումիրով՛Շ՛ղի լումիմունու կապուրունու Շու-նուո. ³⁷ Խոցու յառըշէկուռո Կնմնիդ, ալուրուա; յահի՛նո՛Շ՛ղյունու յապ-ուրուու Շկունունու դմիկ՛ն կամին յղին, ³⁸ Լրնկուըրու՛Շ այստուռ Ցու յառըշէկունու, մուօտու Կմուք Ցուսամուան կռըշ'ռի կապուրու՛Շը Շ՛ն՛Շմու՛Շ Կոլպակու կապուրունու Կու՛Շ՛ռ.

Շեննչեա մօնջոնուլո ցլախակո, Շեն եար ռծոլուս Շեմ՛շ. ³⁵ Շեմյան ցռցոլուս դա Սկցուրուս մկլազո! Եծոռն մօսո ցռցաք դա զեր օ ձոցոն. ³⁶ Սյալո արօս մեշոյ Սկցնուո Սկցնուսամց; Ճայ Շարմյմցն Շարմարտնո մօսո յըցնուօճա! ³⁷ ցլախակուա Եցա օ մօնե Շեն, Սյալո, մատո ցյլուս միագուրցնա օ մօնա Շեն-մա ցյրմա, ³⁸ ռծոլուսա դա ցլախակուս ցանկութշագուսատցուս, րատա ալար ցանօնօդու տացո ալամոնմա լցօնամո՛Շանչե.

10. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ უფალსა ვესავ; ვითარ ეტყვით სულსა ჩემსა: იცვალებოდე მთათა ზედა, ვითარცა სირი? ² რამეთუ, აპა, ესერა, ცოდვილთა გარდააცუეს მშკლდსა მათსა და განპმზადნეს ისარნი კაპარჭოთა მათთა, რამთამცა ესროდეს ბნელ-სა შინა გულითა წრფელთა. ³ რამეთუ რამ-იგი შენ აღაშენე, მათ დაარღვეს; ხოლო მართალმან რამ ყო? ⁴ უფალი ტაძარსა წმიდასა მისსა, უფალი, ზეცას არს საყდარი მისი; თუალნი მისნი დავრდომილსა ხედვენ და წამნი მისნი განი-კითხვენ ძეთა კაცთასა. ⁵ უფალმან განიკითხოს მართალი და უღმრთოო, ხოლო ვის უყუარს სიცრუვე, მას სბულს სული თჯის. ⁶ წერის ცოდვილთა ზედა მახე, ცეცხლი და წუნწუბაო და სული ნიავქარისამ – ნაწილი სასუმელისა მათისამ.

10. ԾC1C1AJQ1C, Փ1C1E2Q1C1 ԾC11P1C1

¹ Օպრეთის ურუსეული; ურუთის ულცილ საყოსის სუმის: ულურულუაშუ შორეთი სუმშუ, ურუთემსუ სუმი? ² ქებულთავ, ჭოთა, უსუმშუ, უაშტროთა უკუმშტრელუაული სუკუმშნის შორეთი შე ურენიშტენეშენის სურენის ხროველუაუ შორეთი, მრეოთეშელი უსუმშუ უნერთას კუნე უალთათო კამატოთო. ³ ქე-ბულთავ მრეო-უკუ კუნე ურუ, შორე შტრემულუნი; ლამთა შტრემულმაშენ მრე კუ? ⁴ Օპრეთი კერძოთის უძრავის შინის, ალერი, სულცი უმის სუკუმშტო შინი; თაყრეთი შინი შტრენიშტამროს უაშტრუნი შე კუშნი შინის ურენისულუაული მრეთა կალორის. ⁵ Օპრეთშენ ურენისულუან შტრე-თაუთი შე ალოშმოთაო, ლამთა ური ალალუაული, შეს სიხალის საყოთა თუნი. ⁶ წყდას სუაშტროთო სუმშუ, სულცი შე კუშნიუა-გაო შე საყოთა ჩრეულუამისისი – ჩრეთითა სისალშეუთასი შტოცის.

10. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ უფალს ვსასოებ; როგორ უებნებით ჩემს სულს: „გადაიხვეწე ჩიტივით მთებ-ზე?“ ² რადგან აპა, ცოდვილებმა მოზიდეს მშვილდი, გაამზადეს ისრები კაპარ-ჭებში*, რათა ბნელში ესროლონ გულწრფელებს. ³ რადგან რაც შენ აღაშენე, მათ დაანგრიეს; ხოლო მართალმა რა ქმნას? ⁴ უფალი თავის წმიდა ტაძარშია, უფალი, – ზეცაშია მისი ტახტი; მისი თვალები უმზერენ დავრდომილთ და მისი წამწამები განსჯიან ადამიანთა შვილებს. ⁵ უფალი გამოსცდის მართალ-სა და უღმერთოს, სიცრუის მოყვარულს კი სბულს თავისი სული. ⁶ აწვიმებს ის ცოდვილებზე მახეს, ცეცხლსა და გოგირდს, და ქარიშხალი არის მათი

⁷ რამეთუ მართალ არს უფალი და სიმართლენი შეიყუარნა და სიწროებანი იხილნა პირმან მისმან.

ლուս

11. დასასრულსა, მერვისათვეს, ფსალმუნი დავითისი

¹ მაცხოვნე მე, ღმერთო, რამეთუ მოაკლდა წმიდამ, რამეთუ შემ-ცირდეს ჭეშმარიტებანი ძეთა კაცთაგან. ² ამაოსა იტყოდა კაცად-კაცა-დი მოყუსისა მიმართ თჯისისა, ბაგითა ზაკულითა გულსა შინა და გულ-სა შინა იტყოდა ბოროტსა. ³ აქოცენინ უფალმან ყოველნი ბაგენი მზა-კუარნი და ენამ დიდად მეტყუელი, ⁴ რომელთა თქეეს: ენამ ჩუენი გან-ვიდიდოთ, ბაგენი ჩუენი ჩუენ თანა არიან; და ვინ ჩუენდა უფალ არს?

⁷ Խոշորապես նշումը կատարվում է այսպիսուն՝ ուղարկած պատճենի պահպանից մասին:

ՃԱԾԿԱՅԵ

11. ԾԵԼԵՏԱԽՈՎԵԼԸ, ՔՐԱԴՐԱՆՑՎԵԼԸ, ԳԼԵՎՔՎԲԻ ԾԵԴՐԱԳԵԼԸ

ხვედრი. ⁷ რადგან მართალია უფალი და შეიყვარა სიმართლე და სიწრფელეს უმზარს მისი პირი.

ଲୋକଗୀତ

11. დასასრულს, მერვესათვის, დავითის ფსალმუნი

¹ მაცხონე, უფალო, რადგან შემცირდნენ წმიდანნი, შემცირდნენ ჭეშ-მარიტნი კაცთა ძეთა შორის. ² ამაოს ეუბნება ყოველი კაცი თავის მოყვასს, ცბიერი ბაგებით ორგულად ბოროტს ამბობს. ³ მოსპობს უფალი ყველა მზაკვარ ბაგეს და მედიდურად მეტყველ ენას, ⁴ რომელთაც თქვეს: „ჩვენი ენით ვიმძლავრებთ, ჩვენი ბაგენი ჩვენთანაა, ვინაა ჩვენი უფალი?“

⁵ ჭირისათვეს გლახაკთადსა და სულთქუმისათვეს დავრდომილთადსა აწ აღვ-
დგე, იტყვის უფალი, დავდვა ცხორებად და განვცხადნე მას ზედა. ⁶ სიტყუანი
უფლისანი არიან სიტყუა წმიდა, ვეცხლ გამოჟურვებულ და გამოცდილ და
მიწით და განწმედილ შკდ წილად. ⁷ შენ, უფალო, მიცვნე ჩუენ და დამიმარ-
ხნე ჩუენ ამიერ თესლითოგან და მიუკუნისამდე. ⁸ გარემოდს უღმრთონი ვლე-
ნან; სიმაღლითა შენითა დაიცვენ ძენი კაცთანი.

⁵ „გლახაკთა გასაჭირისა და დავრდომილთა ოხვრის გამო აღვდები“, – ამბობს უფალი, – „დავაწესებ წენას და გავცხადდები ამით“. ⁶ უფლის სიტყვები წმიდაა, ვერცხლი, გადამდნარი და მიწისაგან გამორჩეული და შვიდჯერ განწმედილი. ⁷ უფალო, შენ დაგვიცავ და დაგვიფარავ ამ მოდგმიდან და უკუნისამდე. ⁸ გარშემო უღმრთონი დადიან; შენი სიმაღლიდან დაიცავ შენ კაცთა ძეებს.

12. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ ვიდრემდის, უფალო, დამივიწყებ მე სრულიად? ვიდრემდის გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან? ² ვიდრე ვისოთვს დავისხნე ზრახვანი სულსა ჩემსა და სალმობანი გულსა ჩემსა დღე და ღამე? ვიდრემდის ამაღლდებოდის მტერი ჩემი ჩემ ზედა? ³ მოიხილენ, შეგესემინ ჩემი, უფალო ღმერთო ჩემო, განანათლენ თუალნი ჩემი, ნუუკუე დავიძინო მე სიკუდიდ. ⁴ ნუსადა თქუას მტერმან ჩემმან: მრე ვეყავ მას; მაჭირვებელნი ჩემნი იხარებდენ, შე-თუ-ვიძრა. ⁵ ხოლო მე წყალობასა შენსა ვესავ; იხარებდეს გული ჩემი მაცხოვარებითა შენითა, უგალობდე უფალსა, კეთილისმყოფელსა ჩემსა და ვაქებდე სახელსა უფლისა მაღლისასა.

12. ԾC1C1AJQ1C, Փ1C1E2Q1C ԾC1C1A1C1

¹ თუშმუელში, ალექსო, შეტყოფულებ შე სისალოოდ? ურშმუელში უდიმუ-შეუსასისულებული არისნე უყნის სიძულენ? ² თუშმუელ ურისოვნ შეტყოსუ-ნე სისალოოდნი სალოონ სიძულენ შე სირმაშეული უალოონ სიძულენ შე შე უძლენ? ურშმუელში უდიმუოშეულებ შე სიძული სიძულ სიძულ? ³ ძალუოთული, უყუყუსუძლენ სიძულ, ალექსო უძლელო სიძულ, უდიმუ-შეუსა-სულებული სიძულ, ნალაკალე შეტყომინა შე სიკაშმუშ. ⁴ ნალი-შე თახალენ შე სიძულ სიძულ: შე სიძულ ურუკალ შე სიძულ; შე კუმილულული სიძულ ულუმულულ, ულ-თალ-ურუმის. ⁵ ლალი შე ლალულა უკან უყნ-ნე ურუკალ; ულუმულულ უალო სიძულ შე ლალულა ურუკალულულ უკან, ალულულა ულუმულულ ალექსონ სიძული სიძულ სიძულ შე ურუკალულ ულუმულულ ალექსონ სიძული სიძულ.

12. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ როდემდე დამივიწყებ მე, უფალო, სრულიად? როდემდე მიიქცევ პირს ჩემგან? ² როდემდის მქონდეს სულში ფიქრები როდემდე ვიქნები ჩემი სულის ფიქრებთან და ჩემი გულის ტკივილებთან დღე და ღამე? როდემდე იქნება მტერი ჩემზე აღზევებული? ³ მომხედე, ისმინე ჩემი, უფალო, ღმერთო ჩემო, განანათლე ჩემი თვალები, რომ არ დავიძინო სასიკვდილოდ. ⁴ ნუ იტყვის ჩემი მტერი: „მე ვძლიე მას“. ჩემი მაჭირვებლები გაიხარებენ, მე თუ შევდრკები. ⁵ მაგრამ მე შენი წყალობის იმედი მაქვს; გაიხარებს ჩემი გული შენი ხსნით, ვუგალობებ უფალს, ჩემს კეთილისმყოფელს, და განვაღიდებ მაღალი უფლის სახელს.

13. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ თქვეა უგუნურმან გულსა შინა თუსსა: არა არს ღმერთი. განირყუნეს და ბილწ იქმნეს იგინი უშჯულოებითა; არავინ არს, რომელმანმცა ქმნა სიტკბოებად. ² უფალმან ზეცით მოხელნა ყოველთა ზედა ძეთა კაცთასა ხილვად, იყოს თუ ვინმე გულის გმისმყოფელ, ანუ გამომეძიებელ ღმრთისა. ³ ყოველთავე მიაქციეს ერთბამად და უქმარ იქმნეს, არავინ არს, რომელმანმცა ქმნა სიტკბოებად, არავინ არს მიერთადმდე. ⁴ არა გულის კა-მა-ყონ ყოველთა, რომელნი იქმან უშჯულოებასა, რომელნი შესჭამენ ერსა ჩემსა საჭმლებრ პურებრ, უფალსა არა ხადეს. ⁵ მუნ შეეშინა შიში, სა-და-იგი არა იყო შიში, რამეთუ ღმერთი არს თესლთა შორის მართალთასა.

13. ԾԵԼԵՎԱՐԱԿՑՈՒՅԹ, ԳԼԵՎՔՎՐԻ ԾԵԴՐԱԳՐԵՐ

¹ Ըիսպէ պղցակնակնիմքն զարունը ցունեա: Կմրէ քմնի ոժդիմութէ յշհնուկնակնիմքն ծռ ցրտու սիմինին ողոնի պղցակնակնիմքն: Կմրէ քմնի, մածդումքնիմքը վիմքն նուկնակնիմքն: ² Օքբումքն նուկնակնիմքն զարդումքն մոդու կրլունք լուտուքն, ուզան տապ դրիմքն զալունսկնիմքն զափուր, հնաւ յշհնածդունզպուր ոժնունք: ³ Կադրուդուրու նուկնիմքն դմուցքն ծռ պկմքն սիմինին, կմրէ քմնի քմնի, մածդումքնիմքը վիմքն նուկնակնիմքն: Կմրէ քմնի քմնի նուկնակնիմքն: ⁴ Ծմրէ զալունսկնիմքն-զան զարդումքն, մածդումքն սիմքն պղցակնակնիմքն, մածդումքն յղնցքնիմքն դմնւն նուկնակնիմքն: Ազգունքն ուզան յղուցքնիմքն: ⁵ Ժակն յղուցքնիմքն պուր, նումքն-ուզու քմրէ պահու, մուգու, մուգու ոժդիմութէ քմնի տալուստու զանունքն:

13. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ თქვა უგუნირმა თავის გულში: „არ არის ღმერთი“. გაირყვნენ და შეიძილება ისინი უსჯულოებით, არავინ არის სიკეთის მქმნელი. ² უფალმა ზეცით გადოხედა კაცთა შვილებს, დასანახად, თუ არის ვინმე გულისხმიერი, ან ღმერთის მძებნელი. ³ ყველა ერთიანად განდგა, უვარებისი გახდა, არავინ არის სიკეთის მოქმედი, ერთიც არ არის. ⁴ არ შეიგნებენ უსჯულოების მოქმედნი? პურივით რომ ჭამენ ჩემს ერს და ღმერთს არ უხმობენ. ⁵ იქ შეშინდებიან ისინი შიშით, სადაც არ არის შიში, რადგან ღმერთი მართალთა მოდგმაშია.

⁶ ზრახვასა გლახაგისასა არცხუენთ, ხოლო უფალი სასო მისსა არს. ⁷ ვინ მოსცეს სიონით ცხორებად ისრატლსა? რაჟამს მოაქციოს უფალმან ტყუშერისა თვისისად, იხარებდეს იაკობ და იშუებდეს ისრატლი.

დიდებად

14. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ უფალო, ვინ დაეშენოს კარავსა შენსა, ანუ ვინ დაემკვდროს მთასა წმიდასა შენსა? ² რომელი ვიდოდის უბიწოდ და იქმოდის სიმართლესა და იტყოდის ჭეშმარიტსა გულსა შინა თვისსა; ³ რომელმან არა ზაკუა ენითა თვისითა და არცა უყო მოყუასსა თვისსა ბოროტი და ყუედრებად მახლობელთა მისთა

⁶ ზემოცურენე უკორეცხუნენე უმილსაყრის, საუთა ალტორი სირსა შენ-ნე რჩეს. ⁷ ზენ შანსები სიანთ ლაპარეული ისმოცხუნე? მრეყები შანსებისან ალტორიშენ უკავე უმორის თავისინი, უკრძალული უკავე გული უკავე თავისინი.

გამუცევა

14. Ծ叱ւსაქასი, Փირზარი Ծ叱ურულ

¹ Օქროთა, ურნ შეუყურიან ხრმოვონე უყჩინე, უჩალ ურნ შეუყური-ყშმან შორენე რძოშენე უყჩინე? ² ქამუროი ურნშაშინ ალტორაშ შე უქმდაშინ სიმრამოულინე შე უკავეშინ გულშემორცსე უკავენე უკავე თავისინ; ³ ქამუროშენ რჩეს ზერელე უნითო თავისინე შე უმილე ალკა შაკავენინე თავისინე უაშაულ შე უკურების მალუაული შე უკურაულითო შენთა

⁶ გლახაგის ზრახვას დასცინით, რომ უფალი არის მისი იმედი. ⁷ ვინ მისცემს სიონიდან ხსნას ისრაელს*? როდესაც უფალი დააბრუნებს თავისი ერის ტყვეობას, გაიხარებს იაკობი* და იღხენს ისრაელი.

დიდება

14. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ უფალო, ვინ დასახლდება შენს კარავში? ან ვინ დამკვიდრდება შენს წმიდა მთაზე? – ² ვინც უბიწოდ დადის და სიმართლეს იქმს და ჭეშმარიტს ამბობს თავის გულში; ³ ვინც არ მზაკვრობს ენით და არ ეპყრობა მოყვასს

ზედა არა მოიღო. ⁴ შეურაცხ არს მის წინაშე უკეთური, ხოლო მოშიშთა უფლისათა ადიდებს; რომელი ეფუცოს მოყუასსა თვისსა და არა ეცრუოს; ⁵ ვეცხლი მისი არა მისცა აღნადგინებად და ქროამი უბრალოსა ზედა არა მოიღო; რომელმან ყოს ესე, იგი არა იძრას უკუნისამდე.

15. ძეგლის-წერად დავითისი

¹ მიცევ, მე უფალო, რამეთუ შენ გესავ. ² ვარქუ უფალსა: უფალი ჩემი ხარი შენ, რამეთუ კეთილთა ჩემთაგან არად გიგმს. ³ წმიდათად რომელნი არიან ქუეყანასა მისსა, საკურველ-ყო უფალმან ყოველივე ნებად მისი მათ შორის. ⁴ განმრავლდეს უძლურებანი მათნი, და ამისსა შემდგომად ისწრაფეს; არა შევპრიბო კრებულები მათი სისხლთაგან, არცა მოვიქსენო სახელები

նողթք պիե ծառու. ⁴ Սդապիւրը պիե ծու լուհեց պկարտապիւր, լատա
ծայրաց պկարտանը ու քջոջդըն; մաժդրու դպալը ծավաքը և ուլ-
նք ծք պիե դըմապան; ⁵ Դուլսու ծու ու պիե ծունը ու ուհեց քջոհից գուց
ծու փմառեծու պցիւրտանը նողթք պիե ծառու; մաժդրութէն զան դիսդ,
ոչը ու ու ու պկարտանը քջոյ.

15. ተጠሪነት-ቅንያ ንርፍ የሚከተሉ የሚከተሉ የሚከተሉ

¹ Ճալպղոր, մայ ապրուսա, մոքճղոտապ ցղի շղներո. ² Դամիկապ ապրուսուք: ապրուսու և դժն լըւմի ցղի, մոքճղոտապ կղուսուտուք և դժնառցիք ումուս ցղութն. ³ Բնդճպուրօ մաքղոտին պարզպենէնք ծնւնն, և բնդմուրդու-կա ապրուտմէնի կարուղուսուրո հղոց ծնւն ծնւն ցանու սահուն. ⁴ Լեհնմուրութուն ապրուտապին ցանին, ծու ուննն ց ցղճճց կնումուբալու; ունու ցղորկ-մուցա կիղցպարուց ծնւու նունսպառցին, ունու ծարուկնուին և բնդմուրդու

ბოროტად, არ იღებს საყვედლურს მახლობლებზე.⁴ მისთვის უღირსია უკეთური, ხოლო უფლის მოშიშებს განადიდებს. ვინც შეპფიცავს მოყვასს და არ უმტყუჩებს.⁵ არ გასცემს ვერცხლს ვაჩშით, და არ იღებს ქრიაშს უდანაშაულოს წინააღმდეგ; ვინც ამას იქმს, უკუნისამდე არ შეირყევა.

15. დავითის ძეგლისწერა*

¹ დამიცავი, უფალო, რაღან შენი იმედი მაქს. ² კუთხარი უფალს: „შენ ხარ ჩემი უფალი, რაღან ჩემს სიკეთეთაგან არაფერი გესაჭიროება“. ³ წმიდებს შორის, ომელინიც მის მიწაზე არიან, საკვირველად გამოავლინა უფალმა თავისი ნება. ⁴ გამრავლდა მათი უძლურება, და აჩქარდნენ ამის შემდეგ. არ შეგვრუბ მათი შესაძრებლების სისხლებიდან და არც

მათი ბაგითა ჩემითა. ⁵ უფალი ნაწილ არს მკუდრობისა ჩემისა და სასუმელისა ჩემისა; შენ ხარ, რომელმან მომაგე მე მკუდრობად ჩემი ჩემდა. ⁶ საბელნი მხუ-
დეს მე რჩეულთა ჩემთა ონა, და რამეთუ სამკუდრებელი ჩემი მტკიცე არს ჩემ-
და. ⁷ ვაკურთხო უფალი, რომელმან გულისქმა-მიყო მე, რამეთუ ღამემდე და
უმეტესცა განმსწავლეს მე თირკუმელთა ჩემთა. ⁸ წინასწარ ვხედევდ უფალ-
სა წინაშე ჩემსა მარადის, რამეთუ მარჯულ ჩემსა არს, რამთა არა შევიძრა.
⁹ ამისთვის განიხარა გულმან ჩემმან და გალობდა ენამ ჩემი, უფროოსდა და
ქორცთაცა ჩემთა დაიმკუდრონ სასოებით. ¹⁰ რამეთუ არა დაუტეო სული ჩემი
ჯოჯოხეთს, არცა სცე წმიდასა შენსა ხილვად განსახრწნელსა. ¹¹ მაუწყენ მე
გზანი ცხორებისანი და აღმავსო მე სიხარულითა პირისა შენისათა; შუენი-
რებად მარჯუენესა შინა შენსა სრულიად.

შემო ყოფელობ სიყვარე. ⁵ იყროთ ჩილი შესტაუკის სიყვარე შე
სისაუძროოს სიყვარე; ყოფი ცხმი, მაშტაბის შამრევე მე შესტაუკის სიყვარე
სიყვარე სიყვარე. ⁶ სიყვარე შესტები მე მასტაუკის სიყვარე სიყვარე, შე
შტაუკ სიტესტაუკ სიყვარე სიყვარე შესტები. ⁷ თელავმოსა ალტ-
ონ, მაშტაბის უალაიატ-ტ-ტალა მე, მრეშტაუკ ტეშტები შე ალტელა-
ლო ურჩისლორელოოს მე მოსტაუკ სიყვარე სიყვარე. ⁸ წერილორენ ულტებ-
ალტოს წონე ყოფი სიყვარე შესტები, მრეშტაუკ შოტილალო სიყვარე რის,
მროორ რის ყოფი სიყვარე სიყვარე. ⁹ ცტალის ურჩისლო უალაიატის სიყვარე შე
ურჩაუდი ურჩი სიყვარე, ალტავსორე შე ტაშლოლო სიყვარე შესტები შესტები-
მან სისაუკუთ. ¹⁰ ქაშტაუკ რის შეალტოს სალოი სიყვარე უალტელოოს,
რის სლი სტების ყოფის ცორუობ ურჩისლო ურჩისლომონოს. ¹¹ ჭრალტები
მე უზრნი ლასაზუცისნი შე წოშორეს მე სიცემალოოს ურჩის
ყოფისლოო; ყალტერმერები შეალტების ყოფი ყოფის სიალოოოშ.

მათ სახელებს მოვიხსენიებ ჩემი ბაგეებით. ⁵ უფალი არის ჩემი მემკვიდრეობისა
და თასის წილი; შენ აღმიდგინე მემკვიდრეობა. ⁶ მიჯნები ჩემი მამულებისა, ჩემს
რჩეულებთან ერთად მერგვა მე, ჩემი მემკვიდრეობა მტკიცეა ჩემთვის. ⁷ ვაკურ-
თხებ უფალს, რომელმაც განმსწავლა, რადგან ღამეც კი მწვრთნიან ჩემი თირკ-
მელები. ⁸ მუდან ვხედავ ჩემს წინაშე უფალს, რადგან ჩემს მარჯვნივ არის, რომ
არ შევირყე. ⁹ ამიტომ გაიხარა ჩემმა გულმა და გალობს ჩემი ენა, ჩემი ხორ-
ციც კი დამშვიდდა იმედით, ¹⁰ რადგან არ დატოვებ ჩემს სულს ჯოჯოხეთში
და შენი წმიდა არ იხილავს ხრწნას. ¹¹ შენ მაუწყე მე სიცოცხლის გზა და
აღმავსებ შენი პირის სიხარულით; სრულყოფილი სიკეთეა შენს მარჯვნაში!

16. ლოცვად დავითისი

¹ ისმინე, უფალო სიმართლისა ჩემისაო, მოხედებ ვედრებასა ჩემსა, ყურად-იღე ლოცვისა ჩემისად არა ბაგეთაგან ზაკულთა. ² პირით შენით განმართლებად ჩემი გამოვედინ და თუალთა ჩემთა იხილედ სიწრფოებად; ³ გამოსცადე გული ჩემი, განიხილე დამე; გამომაგურვე მე და არა იპოვა ჩემ თანა სიცრუვე. ⁴ რათა არა იტყოდის პირი ჩემი საქმესა კაცთასა, სიტყუათათუს ბაგეთა შენთასა მე დავიცვენ გზანი ფიცხელნი. ⁵ დაამტკიცენ ფერ გნი ჩემნი ალაგთა შენთა, რათა არა შემიბრკუმენ სლვანი ჩემნი. ⁶ მე დაღად-ვყავ, რამეთუ ისმინე ჩემი, ღმერთო; მოყავ ჩემდა ყური შენი და ისმინე სიტყუათა ჩემთად. ⁷ საკურველ-ყავ წყალობად შენი, რომელი იქსნი მოსავთა შენთა

16. ზარიცა ծურაცხელი

¹ ზამინუ, ალექსა ნამართოუს სულინე, შალუშებენ ურად-მიუ-
ყენით სულინე, კამინებ-ურუ თავლერის სულინე უმე კუკულოუკენ
ნიცხალოთო. ² სულინე ურად-მართოუ სულინე ურად-მიუ-ბენ
თავლოთო სულინე ურად-მიუ-ბენ სულინე ურად-მიუ-ბენ; ³ ლემასლებენ კულო
ურად-მიუ-ბენ ურად-მიუ-ბენ ბენ ბენ ურად-მიუ-ბენ სულინე
ნიცხალოთო. ⁴ ქართო უმე ურად-მიუ-ბენ არის სულინე ნიცხალენ
ნიცხალოთო ურად-მიუ-ბენ ურად-მიუ-ბენ ბენ ბენ ურად-მიუ-ბენ.
⁵ ძრებულებენ ურად-მიუ-ბენ სულინე ურად-მიუ-ბენ მომო ურად-
მიუ-ბენ სულინე სულინე. ⁶ ბენ ურად-მიუ-ბენ, მომო ურად-მიუ-
ბენ ურად-მიუ-ბენ; შალუშებ სულინე ურად-მიუ-ბენ სულინე სულინე.
⁷ სულინე ურად-მიუ-ბენ ურად-მიუ-ბენ ურად-მიუ-ბენ ურად-მიუ-ბენ

16. დავითის ლოცვა

¹ ისმინე, უფალო, ჩემი სიმართლისა, მოხედე ჩემს ვედრებას, ყურად იღე
ჩემი ლოცვა, უბიწო ბაგეთაგან აღვლენილი. ² შენი პირიდან გამოვიდეს ჩემი
გამართლება და ჩემმა თვალებმა იხილონ სიწრფელე. ³ შენ გამოსცადე ჩემი
გული, გამომიკვლიე დამთო; გამომატარე ბრძმედში და არ მოიძებნა ჩემთან
სიცრუე, ⁴ რათა არ ლაპარაკობდეს ჩემი პირი ადამიანთა საქმეების შესახებ,
შენი სიტყვების თანახმად დავიცავი მე ძნელი გზები. ⁵ განამტკიცე ფერ ხნი
ჩემნი შენს გზებზე, რათა არ დაბრკოლდნენ ჩემი ნაბიჯები. ⁶ შემოგდაღადე,
რადგან შენ მისმენ მე, ღმერთო; მომაპყარ ყური შენი და ისმინე ჩემი სიტყვე-
ბი. ⁷ საკვირველად მომივლინე შენი წყალობა, შენს მოიმედეთა მხსნელო შენი

მქდომთაგან მარჯუენისა შენისათა. ⁸ დამიცევ მე, უფალო, ვითარცა გუგად თუალისად და საფარველსა ფრთეთა შენთასა დამიფარო მე ⁹ პირისაგან უღმრთოთამასა, რომელი მაჭირვებდეს მე; მტერთა ჩემთა სული ჩემი მოიცევე ¹⁰ და ცმელი თვისი შეიყენეს; პირი მათი იტყოდა ამპარტავანებასა. ¹¹ განმაგდეს მე და აწ, ესერა, მომიცევეს მე, თუალნი მათნი ყვნეს დადრეკილ ქუეყანად. ¹² შემრაცხეს მე ვითარცა ლომი განმზადებული ნადირსა და ვითარცა ლეკჟ ლომისად იყოფებინ რად ფარულთა. ¹³ აღდეგ, უფალო, უსწრვე მათ და დააბრკოლენ იგინი და იქსენ სული ჩემი უღმრთოთაგან, მახული შენი მტერთაგან კელისა შენისათა, ¹⁴ უფალო, მცირედთაგან ქუეყანით მიმოდაყვენ იგინი ცხორებასა მათსა და საიდუმლოთა

შეკშაშორუების შემთხვევების უყრისეთო. ⁸ **Ծებულებები შე,** ალექსანდრე, ურავრებელ უკაფური თაყროცისე შე სეტემბერულობის ტასტურო უყრისენ შემთხვევის შე ⁹ სისისეუების ალობმისათვალისე, მაშერანი ჰეცისურულებული შეკურულებული შე; მცულოთ სისტორი სალოი სისტორი სალოი შეკურული ¹⁰ შე ლშემო თავის უყრისების; აცის შესორი უცაშე აშაშემლერეჩებული. ¹¹ **ლენ-** ბრუნებული შე შე არ, უსალორ, შაშულებული შე, თაყროცის შემთხვევის კურნები შეშემთხვევის ალექსანდრეშ. ¹² ყოშემთხვეულებული შე ურავრებელ თაშონე ურნებულებების შე ურავრებელ თაშონე ურნებულებების მრავ ფრემატოთხ. ¹³ **ცოშებული,** ალექსანდრე, ალექსანდრე შესორი შე შეცამახათული უყრის შე უცისები სალოი სისტორი ალობმისათვალები, მცულოთ უყრის შემთხვევები კუროცის უყრისეთო, ¹⁴ **იმპერატორი,** მცულებული შემთხვევის შემთხვევის შე სისტალებული

მარჯვენის მოწინააღმდეგეთაგან. ⁸ დამიცავი, უფალო, თვალის ჩინივით და შენს ფრთებქვეშ დამიფარე ⁹ უღმერთოთა პირისაგან, რომლებიც მაჭირვებენ მე; ჩემს მტერთაგან, რომლებმაც მოიცევეს ჩემი სული, ¹⁰ ქონი დაიდეს; მათი პირი ამპარტავნებას ამბობს. ¹¹ განმდევნეს და გარს შემომერტყნენ, თვალი მიწას მიაპყრეს. ¹² ჩამისაფრდნენ ფარულად დადარაჯებული ლომისა და ლომის ლეკვის მსხვერპლად მიმიჩნიეს. ¹³ აღდეგ, უფალო, დაასწარ მათ, დააბრკოლე ისინი და იხსენ სული ჩემი უღმრთოთაგან, მახვილი შენი – შენი ხელის მტერთაგან. ¹⁴ უფალო, მცირედთაგან ქვეყანაზე და საიდუმლოთაგან გამოყავი შენ ისინი სიცოცხლეში, რადგან აიგსო მათი მუცელი,

შენთაგან, რამეთუ აღიგვსო მუცელი მათი, განძღეს ჭამადითა და დაუტევეს ნეშტი ყრმათა მათთა.¹⁵ ხოლო მე სიმართლითა ვეზუენო პირსა შენისა, განვძღე გამოჩინებასა დიდებისა შენისასა.

დიდებად

ყოჩავა მომავალ აღმოჩენას შეასრულა მათი, ურჩმოული ცეკვა- შეთვე შე შეასრულებული ნიჟები ციხესიმაგრე მათთვე. ¹⁵ ცალაშ პი სიმრი მომავალ ურჩავალების ყოჩავა, ურჩმოულ ცეკვასას ურჩმოულ ცეკვა- გუნებ ყოჩავას.

ცეკვები

გამოაძღეს შვილები და დაუტოვეს ნარჩენი თავიანთ ჩვილებს. ¹⁵ მე კი სიმართლით ვეჩვენები შენს პირს, გავძღები შენი დიდების გამოცხადებისას.

დიდება